Год. 1. Варна 22 юлий 1928 год. Цена 1 левъ.

ЗАРЯ

Утринни

Праздниченъ информационенъ вестникъ

Модеренъ Кино Театъръ
(жгъла 6 Септември и Сливница до Даниилъ Мановъ)

Днесъ премиерата

Жертви на страстьта

трагедия, която ще се вреже неизгладимо въ паметьта на всички посетители. Кои изнасятъ първостепеннитѣ роли въ тази екстра суперпродукция? — Любимката на публиката

Ферни Андра и графиня Агнеса.

Свири салоненъ оркестръ подъ дириг, на г. БѢЛОГОРСКИ
Начало 9 и 10 и половина часа вечерьта.
Мѣста номерирани. Билети — при касата отъ 5 часа

**Отъ понедѣлникъ „Гвардейския офицеръ"
Очаквайте „ТИТИ" царя на хлапетата.**

Само за днесъ НЕДѢЛЯ 22 Юлий 1928 г.
Не пропущай да използувашъ случая!
**до „Гюндюза" или „Св. Константинъ"
отъ 50 лв. само по 25 лв. на човѣкъ**
съ най-елегантнитѣ и съвършено новитѣ автомобили марка „Фиатъ" моделъ „507" (7 мѣстни) подъ № № 26, 51, 96, 104 и 108; марка „Щаеръ" (7 мѣстенъ) № 97; марка „Шевролетъ" (7 мѣстенъ) № 110 и марка „Фордъ" (5 мѣстенъ) № 27
За ангажимента по тарифата на Варненското градоначалство
Прочие всички до единъ търсете само горнитѣ автомобили, които презъ цѣлиятъ день ще поддържатъ редовни рейси между
Варна — Св. Константинъ — Варна и Варна — Гюндюза — Варна
Наскоро собственицитѣ на горнитѣ автомобили уреждатъ специални излети за курортиститѣ съ намалени цени. **Отъ собственицитѣ**

Вегетарианската гостилница **„ЯСНА ПОЛЯНА"** жгъла между булев. Сливница и ст. Кароджа — до Мор. градина **дава най-хубавата, здрава ефтина и питателна храна.**
Супи млѣчни, зарзаватни и др. 3 лева.
Ястия отъ 5 до 10 лева.
Отлични десерти при **много низки** цени.
Яжте само доброкачествена и здравословна храна отъ пресни продукти и чисти масла!

**Голѣма изложба отъ
Български народни и други бродерии
открива днесъ въ павилиона на Морската градина**
г-жа Зора Христова. Не пропускайте да я посетите!

Всички днесъ на прохлада въ КАРАНТИНАТА въ разкошната бирария-градина
ЛОЗЕНЕЦЪ ПАРКЪ
Превъзходни закуски, отлични студени напитки, величествена природа и гледка!

**Курорта нѣма смисълъ
без здрава, вкусна и приятна храна.**
А такава ще намерите само въ разкошно и уютно уредената
„НАДЕЖДА"
на булеварда Сливница — където винаги ще се и хранитѣ съ отлични закуски от свара, печенета, всички млѣчни произведения, студени безалкохолни напитки и пр. Само въ „Надежда" можете да имате надежда, че отъ курорта щи имате полза!

КАЗИНО „ПАНАХЪ" ВАРНА
ВСѢКИ ДЕНЬ
отъ 8 часа сл. обѣдъ до зори
**РУЛЕТКА, БУЛЬ, ШМЕНЪ ДЕ ФЕРЪ
БАКАРА**
ОТЛИЧНА КУХНЯ
завеждана отъ специалистъ готвачъ
ДАНСИНГЪ
Свири най-добрия Джазбандъ въ България.

Опозицията се информира.

Делегацията при м-ръ Ляпчевъ. Широкитѣ по свой пжть. Земледѣлцитѣ се обединяватъ.

София 21. Днесъ въ 10 часа Кр. Пастуховъ и Д. Нейковъ сж посетили м-ръ председателя за да се информиратъ върху положението въ връзка съ мисията на м-ръ Молловъ въ чужбина и преговоритѣ съ Дисконто.

М-ръ председателя е далъ нѣко сведения и изказалъ надеждата, че справедливо ще се уреди всичко.

Следъ обѣдъ м-ръ Ляпчевъ ще бжде посетенъ отъ друга една депутация въ която влиза между другитѣ и Хр. Статевъ (нар. пр.)

*

По поводъ акцията на земледѣлцитѣ за образуване коалиция широкитѣ заявяватъ, че земледѣлцитѣ сж тръгнали безъ кръчмаря. Готвятъ едно положение безъ сами да иматъ единство помежду си.

Григоръ Чешмеджиевъ казва: Ние не можемъ да чакаме и за това тръгваме по свой пжть.

*

Професоръ Мишайковъ далъ съгласието си за назначаването му за пълномощенъ м-ръ въ Бѣлградъ.

*

Въ Врабча се повдига въпросъ да се направи преди всичко коалиция помежду земледѣлцитѣ — да се обединятъ и следъ това съ другитѣ.

Тази идея вече имала доста привърженици. Неофициално се водели преговоритѣ съ Томовъ.

Разчита се че този пжть обединението ще се постигне.

Парламентарната група на Врабча е обсждила въпроса и си има становище по него.

Комюникето на Лазичъ.

Бѣлградъ 21. М-вото на вжтрешнитѣ работи издаде следното комюнике: Съобщенията разгласявани отъ софийскитѣ в-ци, главно отъ „Заря", „Утро" и „Македония" отъ 20 т. м. относително Ив. Момчиловъ сж съвършено неверни и тенденциозни.

Н-ка на Безопасностьта не само че не познава Момчиловъ но не го е виждалъ дори.

По-нататъкъ въ комюникето се казва, че Момчиловъ не е пращанъ въ София съ мисията да убие Царя и видни лица и че никакви суми не сж му обещавани за това.

Вечниятъ миръ

С.-Щати се въоржаватъ

Лондонъ 21. Либералния и социалистически печатъ съ възмущение коментира публичната декларация на Джойнсонъ Хиксъ. Министра на вжтрешн. работи се усъмнилъ въ искреностьта на американското предложение за вечен миръ.

—Безсмислено е, казалъ той, да се подписва единъ договоръ съ перо, когато не е подписанъ отъ сърцето.

Нито една отъ нациитѣ не е съкратила следъ войната своитѣ въоржжения въ такива размѣри както Англия, вънъ отъ това, че нашитѣ морски нужди не могатъ да се сравняватъ съ тѣзи на другитѣ държави.

Ние искаме С.-Щати да последватъ нашия примѣръ. *Ние сме готови да подпишемъ предлагания отъ тѣхъ договоръ, но ние знаемъ, че тѣ продължаватъ да увеличаватъ и въоржжаватъ своя флотъ.*

Жертвитѣ отъ безредицитѣ.

Освещаване паметника.

София 21. На централнитѣ гробища въ Виена Социалъ демократическата партия тържествено открила паметника на жертвитѣ отъ безредицитѣ презъ м. юли 1927 г.

Партията на християнскитѣ социалисти също устроиха събрание.

Вънъ отъ запрещението, комуниститѣ направили митингъ.

Самоубилъ се иеромонахъ

София 22. Вчера — къмъ 5 часа сл. об. при бента на монастиря Св. Богородица при Търново се самодавилъ иеромонаха Гер. Тодоровъ Килифарски родъ отъ с. Златаре Преславско. Причинитѣ, които сж накарали преподобния отецъ да извърши тежкия грѣхъ на самоубийството не сж уяснени.

София 22. Дъждове вчера и завчера сж паднали почти въ цѣла България. По изобилни сж били въ Ст. Загора, Гор.-Джумая, Казанлъкъ, Шуменъ, Провадия, Преславъ, О.-Пазаръ Пловдивъ и др. а по слаби Търново, Елена, Пещера, Варна, Ямболъ и др.

Превратъ въ Полша

Легионеритѣ и маршалъ Пилсудски

Берлинъ 21. Варшавскиятъ кореспондентъ на „Берлинеръ Тагеблатъ" увѣрява, че маршалъ Пилсудски подготвя новъ превратъ. Предполага се дори, че ще промѣни конституцията и направи нова

Заминаването на маршала въ отпускъ въ Ромжния официално се обяснява съ желанието му да вземе участие въ конгреса на полскитѣ легионери; който се открива на 12 августъ въ Вилно.

На конгреса ще взематъ участие 5000 легионери. Споредъ слуховетѣ, този моментъ е избралъ Пилсудски за извършване на преврата.

Амундсенъ и Маркони

наградени

Мадридъ 21. Испанското правителство реши да награди Маркони и Амундсенъ съ найголѣмата испанска награда за гражданска заслуга златенъ медалъ „Плюсъ ултра".

Съветска Русия

признава частната собственость. Страхъ отъ контра революция.

София 21. „Дейли Експресъ" въ своятъ финансовъ отдѣлъ пише за острата финансово-економическа криза въ Съветска Русия.

Неотдавна пише вестника, въ Лондонъ бѣше доставено съветско злато на стойность 500 х. ф. ст. Въ близко време съветитѣ ще изпратятъ въ Англия нова пратка злато.

Горното изпращане на злато се обяснява съ пасивния търговски балансъ на болшевицитѣ. Тѣ сж принудени да държатъ въ чужбина злато за да посрещатъ своитѣ поржчки.

По сведенията на финансовия редакторъ на Дейли Мейлъ", даже въ случай на отлична реколта, болшевицитѣ нѣма да могатъ да изнесатъ жито. Покупката на храни въ чужбина още продължава.

По мнението на лица, които добре познаватъ живота на Съветска Русия, болшевицитѣ въ близко бждаще ще бждатъ принудени да се върнатъ къмъ режима на частната собственость.

Едно отъ първитѣ условия за установяване на този режимъ е признанието на старитѣ руски дългове.

Остритѣ економически затруднения отново предизвикали у болшевицитѣ страхътъ отъ контра-революция.

Мала Азия гладува.

Цариградъ 21. Вследствие продължителната суша въ Конийския окржгъ, въ Мала Азия, започна гладъ.

Министра на вжтрешнитѣ работи Шукри Коя Бей нареди да се изпратятъ храни въ гладуващитѣ области.

Убитъ губернаторъ

Парижъ 21. Убитъ е съ единъ револверенъ вистрелъ губернатора на китайски Тур-

Сръбскитѣ лжжи за ген. Вълковъ

Една възмутителна дописка.

София 21. Последния брой на Бѣлградския в. Политика печати следното съобщение отъ Цариброд:

„Българския министъръ на войната ненадайно е напусналъ София. Длъжностьта си предалъ на своятъ заместникъ и отпжтувалъ въ неизвестность.

Веднага следъ атентата въ Скупщината В. М. Р. О. готвила въ голѣмъ мащабъ

комитска акция

въ Македония. Споредъ насърдченията на една велика сила въ Югославия щѣло да настжпи истински хаосъ и тогава комбинираната акция на македонския и косовски комитети щѣла да има успѣхъ. При това положение В. М. Р. О. се съгласило напълно съ комбинацията. Начело на фракцията застанали Ванчо Михайловъ и ген. Вълковъ.

Осведомено за тѣзи намерения, нѣкои членове отъ българското правителство гледали на акцията съ известно недоверие и смѣтали, че ще има

Тежки последици за България

а особено относно предстоящия български заемъ и отлагането на репарациитѣ.

Тѣзи умѣрени членове отъ българското правителство успѣли да съгласятъ ген. Протогеровъ и нѣкои активни генерали, заедно съ висши офицери отъ българката армия, да задържатъ комитското нахлуване въ южна Сърбия и по този начинъ сж осуетили

плановетѣ на Ванчо Михаиловъ и ген. Вълковъ

Огорчени за горното на ген. Протогеровъ, В. Михаиловъ и ген. Вълковъ решили да си отмъстятъ.

Ванчо Михаиловъ организиралъ убийството на ген. Протогеровъ, а ген. Вълковъ отстранилъ отъ армията четирма генерали, между които Христовъ и Гоговъ (?) и още нѣколко висши офицери, които попречили даването на

оржжие и материялъ на комитската организация

На предстоящия конгресъ на В. М. Р. О. ген. Вълковъ трѣбвало да изясни и убийството на ген. Протогеровъ и пенсионирането на въпроснитѣ генерали и висши офицери.

Но той предпочелъ да се отстрани отъ София, като предалъ длъжностьта на своя заместникъ.

Вѣрва се, завършва вестника, че генералъ Вълковъ презъ Италия е отпжтувалъ за Германия."

Б. Р. Преди нѣколко дни, по поводъ подобни

тендециозни и неверни сведения

на часть отъ Бѣлградскитѣ вестници, бѣ оповестено отъ официално мѣсто, че г. ген Вълковъ инспектира гарнизонитѣ въ странета.

Какъ да окачествиме горната скандална дописка на Политика?

Всички нелепости по адресъ на нашия воененъ министъръ, за отстраненитѣ несжществуващи генерали въ българската армия и

конгреса на В. М. Р. О.

не сж нищо друго освенъ долна информация отъ характеръ да се прави ефтина сензация и подхранва чувството на омраза.

Въ дни, когато се изисква най-много разумъ и спокойствие, за жалость, има хора които целятъ точно обратното — мжтятъ за да уловятъ нѣщо...

П. Тодоровъ

облагодетелствуванъ

Бѣлградъ 22. Нареждането да се изпратятъ всички българи емигранти отъ Бѣлградъ, не засѣга известния шпионинъ и предатель П. Тодоровъ.

КОНТРОБАНДА

София 22. Органитѣ на полицията сж разкрили една доста голѣма контробанда на захаринъ. До сега сж заловени 32 кгр. Освенъ стари и изпи-

Единъ монологъ произнесенъ на умъ.

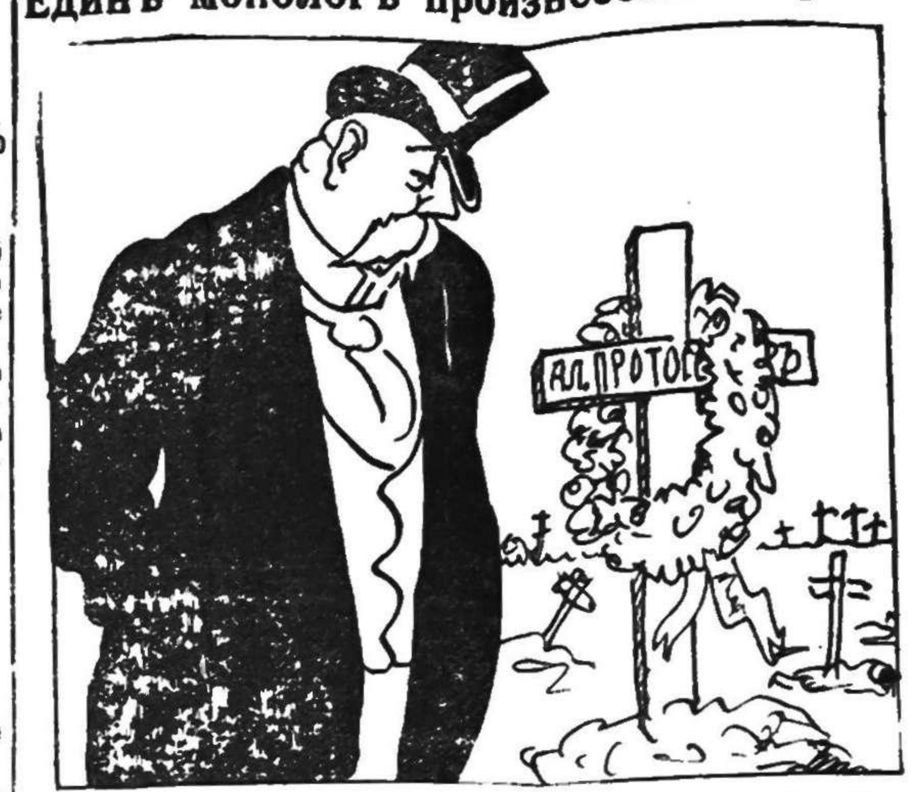

Андрей Ляпчевъ: Ойдоа си единъ по единъ ситѣ дейци, майката! Арно дека не сумъ се родилъ комита. . . Кой знайтъ, коа ке му е крайотъ.

Н. Г. Николиевъ.
С-ръ В. О П. Комисия.

„Мнимитѣ претенции на Б. Н. Б. за обезценението на авоаритѣ й въ Германия".

Така нарича Франкфуртеръ Цайтунгъ претенциитѣ на Бълг. Нар. Банка за обезценяването на нейнитѣ авоари на повече отъ около 800 мил. златни марки, поради спадането на германската валута, които авоари държавата съ право противопоставя на претенциитѣ на Дисконто Гезелшафтъ.

Известно е, че паричнитѣ знаци и близкитѣ тѣмъ авоари, като: чекове, менителници и пр. ликвидни по своето сжщество ценни бумаги находящи се въ обръщение представляватъ еквавилентъ — т. е. равноценность на опредѣлени количества блага. Съ други думи тѣ сж ярък изразитель на притежание на известни цѣнности. Тѣ представляватъ отъ себе си въ края на краищата спестяванията било на частни лица, дружества, банки или държави.

Българската държава посредствомъ размѣна на блага, посредствомъ изнасяне въ Германия на своитѣ продукти и произведения презъ време на войната, успѣ да се добие съ горнитѣ авоари въ размѣръ на повече отъ 800 мил. златни марки. Тия авоари отъ една страна представляваха спестяванията на българския народъ, отдѣляни отъ гърлото на всѣки единъ гражданинъ презъ време на войната съ цель отъ една страна да се подпомогне германския народъ въ днитѣ на тежката непосилна борба, а отъ друга, представляваха единъ мощенъ капиталъ, посредствомъ който сжщата щеше да внесе въ страната равностойнсстьта на тия блага за да може по такъвъ начинъ да се наваксатъ загубитѣ на народното стопанство, предизвикани отъ изземането на благата отъ него и дадени на Германия срещу тия авоари. Значи ясно е, че тия авоари представляваха отъ себе си спестяванията на нашиятъ народъ, съ които той се бѣ сдобилъ чрезъ даване равноценни тѣмъ реални блага.

Бълг. Народна Банка следъ войната пожела да прибере своитѣ авоари, обаче, германската държава възпрепятствува на това, като наложи секвестъръ без всѣкакво право и основание. Дойде следъ това и катастрофалното спадане на германската марка и тия авоари отъ около 1 милиардъ златни франка се обезцениха и въ края на краищата, както се изнесе въ нашата преса срещу тѣхъ Б. Н. Б. получава въ единъ прекрасенъ день 80 хил. книжни български левове, съ които дори не може да си купи единъ вагонъ жито отъ ония стотици хиляди вагони жита и др. продукти, които се изнесоха отъ България въ замѣна на тия авоари. Въ единъ моментъ тригодишнитѣ усилия на българския народъ, изразени въ излишецитѣ, които е можалъ да отдѣли отъ своето народно стопанство и които представляваха за него единъ грамаденъ реаленъ капиталъ се смѣта отъ страна на германското правителство и отъ страна на държателитѣ на тия авоари — Дисконто Гезелшафтъ, че не сжществуватъ. Какво означева въ сжщность

Това означава, че германското правителство иска България да плати на Германия една контрибуция отъ около 1 милиардъ златни франка или по-скоро германското правителство конфискува стойността — равноценностьта на всички ония материали и продукти, които българскиятъ народъ е далъ на Германия презъ време на войната. Изземането на тия авоари отъ патримониума на Бълг. Нар. Банка означава едно ново разстройство въ стопанския животъ на страната, означава единъ пожаръ, който унищожава едно богатство народно отъ около 26 милиарда лева, едно бедствие десеть пжти по-голѣмо отъ това което ни докараха катастрофалнитѣ земетресения въ южна България. Това е значението на тия „мними авоари", както ги нарича Франкфуртеръ цайтунгъ. Съ тия авоари България можеше да изплати 3/8 отъ цѣлия си репарационенъ дългъ.

Тия авоари сж равни днесъ на 50 милиона английски лири, т. е представляватъ отъ себе си една ценность почти 10 пжти по-голѣма отъ заема, за който отъ една година се водятъ преговори и реализирането на който се възпира отъ сжщата банкова група Дисконто Гезелшафтъ, която държи блокирани нашитѣ народни богатства.

Но ще ни се възрази, тия ваши авоари днесъ сж бѣла книга, защото германската марка мина презъ огъня на очищението, т. е. чрезъ своето катастрофално спадане, тя се очисти отъ всички ония тяжести като: чекове, менителници, варантни записи и пр. задължения и заблестя отново въ видъ на дѣвственицата звонкова рентенъ марка. На това по начало като че се сериозно възражение, ние ще отговоримъ:

Първо, че ако Бълг. Нар. Банка не бѣ възпрепятствувана отъ германската държава да изтегли тия свои авоари, днесъ тѣ биха се намирали било въ каситѣ на Нар. Банка въ видъ на солидна валута, или пласирани въ нашето народно стопанство въ видъ на машини, стоки и пр. реални блага. Правило е, че всѣки трѣбва да понесе следствията на своитѣ деяния, следователно и германската държава ще трѣбва да понесе последствията на нейното разпореждание.

А второто и по-важно възражение е, че тия авоари сж еквавилентъ на нещо ценно. И като така насъ не ни интересуватъ колебанията и катастрофалнитѣ спадания на германската марка, а ни интересува реалната стойность на всичко онова, което сме дали срещу тия авоари на Германия. А като така Германия удовлетворявайки нашитѣ справедливи претенции да ни повърне тия авоари, въ сжщность ще повърне това съ което незаконно се обогатява нейното национално стопанство за смѣтка на нашето. Следователно тя не понеся никакви загуби, а ще плати туй което е получила отъ насъ.

Въпроса е жизненъ за бждещето на нашия народъ и

що друго освенъ да се опремъ на правотата на нашата кауза и да имаме вѣра, че Обществото на Народитѣ, не само онова, което представлява отъ себе си Женевския ареопагъ, но и онова Общество на Народитѣ, къмъ което се стремятъ всички и въ основата на което трѣбва да легнатъ принципитѣ на братската солидарность на народитѣ и висшата правда, ще се вслуша въ нашитѣ справедливи искания и ще върне на нашето национално стопанство ония жизнени сокове, които сж кърмили три години германския народъ.

Реконструкцията

Кога ще стане. Новитѣ м-ри

София, 22. „Зора" на уводно мѣсто пише:

Говори се и се търси, че Ляпчевъ е решилъ да направи нѣкаква промѣна въ кабинета. Оставка не се очаква. Изглежда не е настжпилъ момента за нея. Разговоритѣ ще се водятъ така, че до свикването на народното събрание, което ще стане не по рано отъ 4 септември да може кабинета да бжде подновенъ.

Споредъ други положението не е така лесно. Въ сговора и днесъ има неблагоприятни настроения, които не сж изживени и ако се открие една реконструкция тѣ ще изпъкнатъ на преденъ планъ.

*

София 22. Вчера въ единъ и половина часа П. Тодоровъ и Дим Мишайковъ сж посетили м-ръ председателя. Вѣрва се, че това положение е въ връзка съ близката реконструкция на кабинета. Понеже П. Тодоровъ и Мишайковъ се смѣтатъ най-умѣренитѣ отъ групата на Цанковъ допуща се, че тѣ сж най-удобнитѣ да влезатъ при реконструкцията на кабинета — нещо, което е твърде вѣроятно, като се знае характера на м-ръ председателя да държи винаги диагонала на силитѣ.

София 21. Отъ най-положително мѣсто се съобщава, че неподвижнитѣ лица отъ кабинета въ растояние на десетина дни ще излезатъ отъ кабинета.

Причината е, че се чувства изморени. Това отегляне отъ Кабинета предполага се, ще повлече следъ себе си една по-широка реконструкция въ кабинета.

Бузевъ и Мих. Мадмаровъ имали днесъ продължително съвещание. Мих. Мадмаровъ се явилъ като представитель на обединенитѣ и е предложилъ редъ искания. Между ... [illegible] сж изказали незадоволството си отъ м-ръ Молловъ заради неговитѣ неуспѣхи. Възможно е Молловъ да излезе отъ кабинета.

Отъ своя страна Цанковата група отново повдигнала въпроса за отдѣлянето поста м-ръ на външнитѣ работи отъ м-ръ председателя.

Кризата въ Бѣлградъ

Бѣлградъ. 22 Кризата въ Бѣлградъ сще нѣма изходъ. Възможно е да остане пакъ стария кабинетъ подъ нѣкаква форма. Аца Стемовичъ, който билъ на курортъ е повиканъ телеграфически отъ краля.

Хроника.

Съвмѣстно събрание се свиква отъ артистичния съветъ и управителното тѣло на народната театрална кооперация днесъ недѣля въ 5 часа сл об. въ лѣтния ресторантъ „Добруджа" (до морската градина) при дневенъ редъ: 1) престоящата дейность на кооперацията презъ театралния сезонъ 1928—1929 г. изобщо на всички отдѣли и специално на „драматичния отдѣлъ"; 2) назначаването управители на „драматичния" и „кино" отдѣла и 3) назначаването членове въ редакционния театраленъ отдѣлъ при кооперацията.

Пристигналъ е въ града ни г-нъ Ил Бобчевъ, виденъ нашъ общественикъ и литераторъ.

Днесъ се открива изложба на бълг. народни и др. бродерии на г-жа З. Христова въ павилиона на морската градина.

Намѣрено е вчера, предъ единъ домъ, въ района на IV у-къ, едно подхвърлено новородено дете.

БРЕСАТНА ФАБРИКА — ИСКУСТВО —
БРАТЯ ГАБРОВСКИ
РУСЕ
ТЕЛЕФОНЪ 368

ФАБРИЧНИЯ СКЛАДЪ
НА
БР. ГАБРОВСКИ ул. „Габровска" № 25 до гарата.
Разполага винаги съ голѣмъ изборъ отъ
РУСЕНСКИ МЕСИНГОВИ и ТАБЛЕНИ КРЕВАТИ
пружини, шкавчета, омивалници и др.
Спални луксозни комплекти отъ чисть **месингъ.**
Който иска неусетно да се свабди съ **МЕБЕЛИ**
може да си вземе на кредитъ чрезъ
МЕСЕЧНИ ИЗПЛАЩАНИЯ.
Цени и условия достжпни всекиму. 10

...СТИ НА ВАРНА! Всички видове изгледи и пейзажи — илюстровани картички ще намеритѣ въ агенция Куриеръ, въ павилионитѣ на жгъла на „Гроздъ" и въ казиното на морската градина.

ЗАРЯ излиза всѣка Недѣля сутриньта съ голѣмъ тиражъ. Поради приятното четиво и добрата му информация, за това търговци не изпущайте **случая и рекламирайте чрезъ в-къ „ЗАРЯ"**
Реклами и обявления се приематъ въ агенция „КУРИЕРЪ".

Култура и смесенъ плажъ.

Моятъ приятель Гължбоумовъ е културенъ човѣкъ и затова е рѣзъкъ привърженикъ на смесения плажъ

Азъ съмъ на противния полюсъ.

Дали азъ съмъ некултуренъ че не харесвамъ смесения плажъ, или пъкъ смесения плажъ не се харесва на културнитѣ хора — това не ме занимава сега и затова и васъ нѣма да занимая.

Та, приятеля ми Гължбоумовъ е рязъкъ партизанинъ на смесения плажъ:

— Нека привикнемъ да живѣемъ като хора! — разгорещи се той — да виждаме въ тѣлото на човѣка било то мжжъ или жена — преди всичко човѣкъ!

Много хубави думи.

Колко пжти и азъ съмъ ги повтарялъ, пъкъ и мнозина други освенъ мене.

Приятельтъ ми бѣше отъ единъ далеченъ провинциаленъ градъ и бѣ дошелъ тукъ на слънчево лечение.

— Защо не доведе и госпожата си? — Запитахъ го азъ.

— Тя нѣма нужда.

— Отъ какво, отъ смесенъ плажъ ли?

— Е, все е по-добре жената да е привързана около огнището си.

— Тогава какъ ще се образува смесенъ плажъ като нѣма жени които да се смесватъ съ мжжетѣ?

— Е, нѣма да доведа своята жена че да я смеся съ мжжетѣ я — остро отсече моятъ приятель.

На другата вечерь пакъ се срещнахме.

— Какъ, харесва ли ти смесения плажъ?

— Възхитенъ съмъ! Какви женски тѣла, гърди, бедр..!

Чакай приятелю, ти нали гледашъ само човѣка, тая работи какъ си ги в дѣлъ?

— Но... Това е естетика, красота, а именно културния човѣкъ е който може да прицени това.

Измина още седмица

Случайно срещнахъ приятельтъ си

— Кжде се губишъ? Срещнахъ те два три пжти съ една дама, но ти ме отбѣгна. Коя бѣше тя?

Приятеля ми смутолеви и после решително каза:

— Една нова приятелка, запознахъ се на плажа.

— Аха. вие вече не само виждате именно тѣлото, но започнахте и да ги ловитѣ!

— Удоволствията сж създадени за културния човѣкъ!

— Но не си ли спомняте, че това е жена сжщо на нѣкой човѣкъ, на нѣкой приятель може би?

— За културния човѣкъ нѣма предразсждъци!

— Така ли? То хубаво било тогава! И азъ ставамъ културенъ човѣкъ и отивамъ да се разходя къмъ вашия градъ!

Приятеля ми изведнъжъ тжпо ме изгледа и извика:

— Идиотъ! — и избѣга.

За кого ли се отнасяше това?

И. А. Волний

Изъ пжтешествието на Молловъ

Молловъ — Бай Дисконто, пусни ме да премина моста, та после ще ти платя „бачь парасж".

Дисконто (препречилъ пжтя) Ама кой не те пуска? Азъ насила нищо не искамъ, доброволно те моля да платишъ

Утѣха.

Единъ мжжъ преди смъртниятъ си часъ повиква жена си и й казва:

— Азъ умирамъ, но ще умра спокойно, ако ми сбешаешъ че нѣма да се оженишъ следъ смъртьта ми за съседа ни Петъръ, когото смъртно мразя.

— Бжди спокоенъ милички — утѣшава го жена му — обѣщавамъ ти че никога нѣма да се оженя за него, защото азъ съмъ дала вече дума на другъ.

И то пари не струва.

Майката съветва дъщеря си:

— Ти трѣбва да накарашъ любовника ти да се закълне че ще те вземе за жена та тогава да му се доверишъ.

— И клетвата е вѣтъръ мамо. Трима вече ми се клѣха, а нито единъ не ме взе.

Варна, Варна...

Варна, Варна — ти коварна
Като хубава жена,
Славата ти днесъ се носи
Вредъ изъ цѣлата страна

*

Какъ ни мамишъ и привличашъ
Ти съ своята красота
И наслада ни обрѣчашъ
Нимъ бохемитѣ въ свѣта,

*

А пъкъ вечерь щомъ изгрѣе
Бавно жълтата луна
И лжчитѣ попилѣе
По немирната вълна.

*

Дивна си тогава Варна.
И чаровна катъ жена.
Твойте ласки искамъ жадно
Да изпия до една.

Васенька.

Интересува се

Иванчовата баба има хубавъ златенъ часовникъ, който е завѣщала на Иванча следъ смъртьта си.

Дошло день, бабата се разболяла, обаче следъ като лежала цѣлъ месецъ, пакъ оздравяла: Тогава Иванчо запитва баба си:

— Кажи ми бабичко, и следния пжть като се разболѣешъ пакъ ли ще ме излъжешъ или ще умрешъ?

Услужливъ.

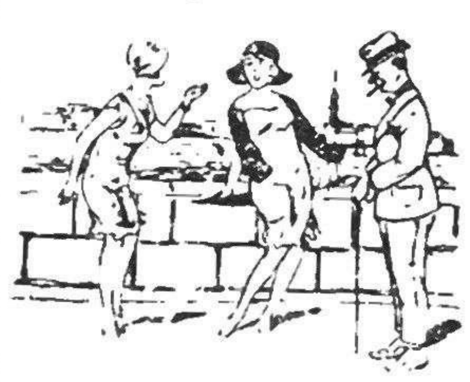

I. Дама — Азъ се запознахъ съ господина на смесения плажъ, а вие тъй нахално ми го отнемате!

II. Дама — А азъ се запознахъ съ него още на брѣга — той къмъ мене е задълженъ!

Господинътъ — Моля, безъ скандалъ. Азъ чувствувамъ че съмъ дълженъ и на двѣтѣ ви да дамъ удовлетворение.

Кой е уменъ и кой глупавъ

— Значи, това сж портретитѣ на твоитѣ синове? Браво, какви левенти. Особенно тоя въ средата изглежда много, много интелегентенъ и уменъ.

— Лжжешъ се, той е най-глупавия. Другитѣ двама се ожениха за богати момичета, а той се ожени по любовь.

Сигурно средство.

Единъ човѣкъ потърсилъ квартира за семейството си. На хазаина не му вдъхналъ доверие новия наематель, та го запиталъ:

— Ами ако не можете да плащате редовно наема си?

— Тогава, не ми позволявайте да излѣза изъ вашия домъ докато ви съмъ дълженъ.

ДЕТЕ.

— Мамо, когато порасна, ще отида въ Африка.

— Но не се ли боишъ отъ тигритѣ и лъвоветѣ?

— Не, азъ ще вървя по тротоаритѣ.

— Опасно е да бждешъ първиятъ приятель на една жена, но катастрофално е да бждешъ последниятъ.

Лошъ търговецъ

— Бохоръ, защо не давашъ дъщеря си на нашето Моше, то е добъръ търговецъ.

— Добъръ търговецъ ли? Той, като тегли филименто, даде цѣли 75 на сто на кредиторитѣ си. И ти наричашъ тозъ зиянджия добъръ търговецъ!

Ако се води по модата

Една дама се препънала, паднала и доста сериозно се ударила въ задната си страна и отишла при лѣкаря.

— Не е много сериозна раната — казалъ лѣкаря — само че дълго време ще имате петно.

— А ще се вижда ли?

— Това зависи отъ васъ госпожа — отговорилъ лѣкаря.

Все е полза.

— Но чудно, какъ вие като лѣкарь сте на мнение, че ако женитѣ пушатъ, ще бжде полезно.

— Да, защото тогава помалко ще приказватъ.

СИТНЕЖИ

— На свѣта има само едно щастие — жената, и само едно нещастие — жената.

— Мжжътъ по-бързо пламва, жената по-дълго гори.

— Която любовь започва съ подаръци, спира и съ подаръци.

— Дѣлата на мнозина приличатъ на огледало: блѣщятъ но само отъ едната страна.

— Има и нравствени жени но причината за това не е още отгатната.

— Любовьта е опиянение, бракътъ — главоболие следствие опиянението.

Единствената грижа.

— Не ме е страхъ че автомобила ще ме хвърли въ пропастьта, но умирамъ отъ срамъ като си помисля какъ ще ме заварятъ хората — съ изпомачкани дрехи, разчорлена и безъ най-малко подреденъ тоалетъ!

Поета за женитѣ.

Анекдоти за Джонъ Милтонъ. — Красивата като роза жена. — Жената и езицитѣ.

Голѣмиятъ английски писатель, Джонъ Милтонъ, автора на „Загубениятъ Рай" се е женилъ на нѣколко пжти и никога не е билъ щастливъ въ своя бракъ. Когато се билъ оженилъ за четвърти пжть, неговиятъ приятель, лордъ Букингамъ, му казалъ:

— Вашата жена е красива като роза!

Поетътъ въздъхналъ дълбоко и отговорилъ:

— Наистина, милорде, тя е сжщинска роза. Не виждамъ нейната красота, но я чувствувамъ... най-много чувствувамъ трънитѣ на тая роза...

*

Нѣкой питалъ веднажъ Милтона:

— Защо е така чудновата нашата конституция? Престолонаследникътъ, когато навърши четиринадесеть години, може вече да се короняса за краль на Англия, а не му разрешаватъ да се ожени, преди да е навършилъ осемнадесеть години?

— Всичко това е много логично, — отговорилъ Милтонъ. — Много по мжчно може да се управлява една жена, отколкото една държава, — отговорилъ слѣпиятъ поетъ.

Четете Утринна Заря.

Четиво за жената

Защо женитѣ не се смѣятъ.

Нѣма вече сълзи, но нѣма и смѣхъ. — Модерното женско лице. — Какво казва лѣкарката.

На единъ италианецъ хрумнало да постави въпроса защо днесъ женитѣ не се смѣятъ вече, както нѣкога. Той констатирва, че много отъ днешнитѣ девойки не се смѣятъ и нѣщо повече, мжчатъ се да държатъ въ неподвижность мускулитѣ на лицето си.

— Защо днесъ всички модерни жени иматъ изразъ на лицето си, който напомня тоя на мъртви кукли, иматъ лица безъ изразъ, безъ чувства? Защо не се смѣятъ?

Първиятъ отговоръ въ вестницитѣ билъ, че това се дължи на прекалениятъ гримъ до който прибѣгватъ днесъ всички жени.

Срещу такова едно твърдение се противопоставила една лѣкарка. Ето нейното мнение, което днесъ препечатватъ вестницитѣ на цѣлъ свѣтъ.

— Такова едно твърдение, господа, е глупость. Най напредъ болшинството отъ женитѣ въ свѣта не се гримиратъ за да може да се стигне и вади такова едно заключение. Вкамененията поггледъ на модерната жена се дължи не на грима, а на днешниятъ начинъ на животъ на съвременната жена. Не е виновенъ грима, а гладуването. Съвременитѣ жени се страхуватъ да не напълнѣятъ, да не загубятъ линията. И тѣ се подлагатъ на гладуване. Нима жени, които ядатъ само ябълки и разни зеленчуци, които употрѣбяватъ като храна само малко хлѣбъ, могатъ да се смѣятъ. Глада и смѣха не могатъ да съжителствуватъ. Това е за женитѣ, които държатъ смѣтка за калоринтѣ и които гледатъ да не напълнѣятъ.

За другитѣ жени, за работничкитѣ, които иматъ линия и безъ да гладуватъ, причинитѣ трѣбва да търсиме другаде. Тѣ сж така уморени отъ борбата за сжществувание, че усмивката и смѣха е изчезналъ за винаги отъ тѣхнитѣ устни.

Авторa на мадамъ Бовари

Напоследъкъ се е състояла въ парижъ една разпродажба, въ която сж били продадени неизвестни до сега писма на писателя Флоберъ, автора на „Мадамъ Бовари". Писмата сж отправени отъ Флобера до неговия приятель Фрейдоу Въ тия свои писма Флоберъ не изказва неблагоприятно за мнозина отъ своитѣ колеги и особено за женитѣ. Особено интересно е едно отъ неговитѣ писма.

„Женитѣ съвсемъ не могатъ да различаватъ това, което имъ е позволено да правятъ отъ онова, което не имъ е позволено. Най-добритѣ отъ тѣхъ се задоволяватъ съ прислушване предъ вратитѣ или съ назъртания презъ ключалкитѣ. Нѣма нищо по лесно за тѣхъ отъ това да отварятъ писмо, което е отправено до чуждъ адресъ. Маса работи превръщатъ жената въ едно страшно сжщество.

По отношение на литературата, женитѣ обичатъ нервнитѣ, деликатни и пикантни сцени. Всичко останало, макаръ и художествено и красиво, тѣ не сж въ състояние да забележатъ.

Ние, мжжетѣ, сме страшно страхливци по отношение на жената, па била тя наша майке, съпруга, сестра или дъщеря. Освенъ това, ние мжжетѣ, па било това и най-добритѣ философи, не сме били въ състояние да схванемъ и опознаеме, както трѣбва, жената.

Единъ единственъ писатель, най-великиятъ между великитѣ, Шекспиръ, е сумѣлъ да схване жената. Тъкмо и поради това женитѣ сж верно представени въ неговитѣ произведения.

Правата на жената.

Мжчнотиитѣ, които среща френската жена. — Предложението пакъ пропаднало въ сената.

Френскиятъ сенатъ и сега отхвърли предложението да се даватъ избирателни права на френската жена.

Французойката отдавна вече се бори да придобие тия права и ако да е отъ първитѣ, които поведоха борбата за равноправие, не сж успѣли да го извоюватъ и до днесъ.

Още въ 1791 година феминистката Олимпия де Гужъ издала въ Парижъ единъ манифестъ, въ който изтъква, че щомъ френската жена има право да се качи на ешафода, тя има право и нацъ всички ония права, съ които се ползуватъ мжжетѣ. Щомъ има право на ешафода, тя има право и на трибуната въ парламента. Въпреки всичко това, обаче французойката, както казахме, и до днесъ още не е успѣла да извоюва равноправие.

Режимътъ на женитѣ.

Индианското племе. Всичко въ ржцетѣ на женитѣ.

Извѣстното нѣкога индианско племе, Севи, което обитава островъ Тибуронъ, при Калифорния, днесъ брои не повече отъ 2500 души. И все пакъ за него се говори въ цѣлъ свѣтъ главно поради това, че то е единственото, което се управлява отъ жени, които държатъ всичко въ своитѣ ржце. Начело на племето сж застанали нѣколко по-стари жени, които едновремено съ това съставлаватъ и върховниятъ сждъ.

За да могатъ женитѣ въ племето да запазятъ властьта въ ржцетѣ си, тѣ строго забраняватъ на мжжетѣ да встжпватъ въ бракове съ жени отъ други индийски племена.

Награди за много раждания.

Такива ще раздава тая година и Унгария на св. Стефанъ.

Унгарскиятъ министъръ на социалната политика, Вашъ, е взелъ инициативата тая година на деньтъ на св. Стефанъ, патрона на Унгария, да бждатъ наградени около сто унгарски майки, които иматъ най-много деца.

Започнало е вече регистрирането на семейства въ Унгария, които иматъ най много деца. Записватъ се имената на ония само майки, които иматъ най-малко петь деца.

Досега рекорда държи будапещенската работничка Луиза Джерджина, която има живи осемнадесеть деца. По професия въ Унгария най-много деца иматъ женитѣ полицайки

Вдовицата и прахьта на съпруга й.

Една млада чехкиня, вдовица, следъ като починалъ съпруга й, съгласно неговото желание, предала неговитѣ останки за изгаряне и прахьта отъ неговото тѣло запазила въ една скжпа кутия. Следъ известно време вдовицата изпаднала въ мизерия и била принудена да продаде скжпата кутия съ прахьта на съпруга си. Скоро следъ това, обаче започнала да я гризе съвестьта и тя поискала да откупи кутията. Собственикътъ, обаче не билъ разположенъ да я продава. Тогава вдовицата се отнесла до сждa. Сждията изпадналъ въ едно твърде тежко положение. Той нѣмалъ право да застави собственика на кутията да я продаде и затова изнесълъ една наистина соломоновска присжда. Съгласно неговото решение, собственикътъ на кутията се задължава да постави въ разположение на вдовицата веднажъ въ месеца кутията съ останкитѣ на съпруга й, за да може последната да си наплаче надъ тѣхъ.

Филмовитѣ артистки.

Въ какво трѣбва да започватъ. — Днешнитѣ звѣзди и комедията.

Винаги съмъ поддържалъ и винаги съмъ повтарялъ, — казва Джони Хинесъ, че най доброто начало за една филмова артистка, това е комедията. По-голѣмата часть отъ филмовитѣ звезди сж започнали въ филмовата комедия. Вземете, напримѣръ Глория Свансонъ. Тя постжпи най-напредъ въ студиото Макъ Сенетъ и играеше въ комедии.

Виждалъ съмъ малки, уплашени момичета, които идваха въ нашето ателие, играеха само въ комедии, учеха се и въ кжсо време предъ моитѣ очи се превърнаха въ филмови звѣзди. Дороти Макаилъ започна сжщо така въ комедиитѣ, а днесъ е известна въ цѣлъ свѣтъ. Бели Довъ започна въ една моя комедия, а немного следъ това играеше вече съ Дуглясъ Фербанксъ. Норма Ширеръ започна сжщо така въ комедии и когато се запознахъ съ нея бѣше още тихо момиченце, което, обаче имаше голѣмо доверие въ себе си. Дорисъ Кенионъ играе въ комедии, докато не получи предложене отъ Рудолфъ Валентино да играе като негова партнерка. Днесъ тя е една отъ звездитѣ на Фирстъ Националъ.

Бихъ могълъ да ви нареда редица още имена като Клара Бовъ, Йобина Ралстонъ Въ своитѣ нови филмови комедии играя съ нови партнерки, които нѣматъ още свѣтовна известность. Но азъ предричамъ: това сж звездитѣ на бждащето

Истинскиятъ пжть на голѣмиятъ успѣхъ въ филма, това е тоя презъ филмовата комедия.

Нещастната майка.

Въ припадъкъ на неврастения. — Хвърлила се въ канала съ тритѣ си деца.

Новъ единъ случай, при който една майка се самоубива, като убива предварително трите си деца.

Въ Лорианъ, Франция, нѣкоя си госпожа Роденъ, на възрасть тридесеть години, се разхождала край канала съ тритѣ си деца. Най голѣмото отъ тѣхъ било на десеть, най-малкото на една година. Въ даденъ моментъ тя бива обладана отъ припадъкъ на неврастения, грабва децата си и ги хвърля въ канала, а следъ това се хвърля и тя самата. Ония, които сж наблюдавали трагичната сцена побързали да се притекатъ въ помощь, но било вече късно. Отъ канала били извадени само труповетѣ на нещастнитѣ четири жертви.

Това е единъ случай който показва колко внимателни трѣбва да бждеме къмъ своитѣ нерви.

Жертви на прозорцитѣ.

Петь хиляди смъртни случаи. — Жертва на чистотата

Белгия и Холандия сж страни, известни поради чистотата съ която се отличаватъ прозорцитѣ на всички кжщи благодарение на особеното внимание, което се отдава на чиститѣ прозорци, жертва на чистота ставатъ годишно около петь хиляди жени въ двѣте страни. При миенето на прозорцитѣ, особено въ горнитѣ етажи, жената често се подхлъзва и пада долу, за да стане на мѣстото си. Не е особено приятно да бждешъ слугиня въ Амстердамъ и Брюкселъ, защото, особено ако е въ семейство, което живѣе на втория етажъ, рискувашъ да станешъ жертва на чистотата на прозорцитѣ.

У насъ не обръщатъ толкова внимание на чистотата на прозорцитѣ и често ще видитѣ по тѣхъ следи отъ мухи, но въ замѣна на това е не приносиме такава данъ на тая чистота въ човѣшки жертви.

ОПАСНОСТЬ

— Тукъ, край брѣга на морето, двойна опасность ни застрашава да ни погуби: флиртъ изъ градината и смесенъ плажъ...

ЛѢТО

Сѣкашъ огненъ чукъ ударя, отзвънява душно пладне
И съ тжга безкрайна дреме онемелий небосклонъ.
Не потрѣпватъ мрътви листи, сѣнката е тъй прохладна!
Ахъ, защо не си при мене, моя хубава Нинонъ!

Съ нѣкаква си странна ленность своеволно се изтегатъ
Мойтѣ блѣнове крилати, мойтѣ хубави мечти.
Пъкъ и менъ е домързѣло да мечтая въ тая жега
И отсичамъ мързеливо: пъкъ защо ми ми си ти!

Въ огънь, светлина немѣе сѣкашъ мъртавъ небосклона.
Азъ подъ сѣнката лежа и посредъ душна самота-
Палто, връзка, риза хвърлихъ, даже смъкнахъ панталона.
Ахъ Нинонъ, Нинонъ не идвай, че по гащи азъ лежа.

Виолетко.

Свѣтовни работи.

Въ Полизинейския архипелагъ имало единъ островъ кждето живѣяли 164 жени и само 30 мжже. Мжжете прекарвали тамъ идиличенъ животъ: женитѣ ги ухажвали, хранели ги, не имъ позволявали да работятъ и по.

Ето на, колко добри сж женитѣ! Че у насъ не се проявяватъ както тия отъ Полизинейския полуостровъ, вината е пакъ въ мжжете че сж много:

— Кому по-рано да угодятъ!

*

„Последни Новости" описва какъ се изразявала любовьта въ Нова Гвинея:

Младежа давалъ парче хлѣбъ на момата и съ това я примамвалъ. Ако момата вземе хлѣба, значи съгласна е да се ожени за него.

То и у насъ почти е нѣщо подобно съ любовьта: само ако имашъ да имъ давашъ хлѣбъ, тогава идватъ следъ тебе момитѣ.

Тютюневия складъ
БР. БОЯДЖИЕВИ
срещу гарата търси работнички

Съобразителность.

Една жена отишла въ църква и запалила две свещи предъ иконата на Св. Михаила като поставила свещитѣ така, че едната да стои предъ лицето на дявола, който билъ изобразенъ лежащъ въ краката на Св Михаилъ.

Свещеника забелѣзалъ това и я запиталъ защо го прави.

— Ехъ отче — отговорила жената — никой не знае какъ ще свърши, затова добре е да има приятели и въ Рая и въ Ада.

Любовьта е пресно яйце, бракътъ — преварено, — разводътъ — бъркани яйца.

Да бѣ само единия!

— Катя — обръща се госпожата къмъ слугинята — защо си се умислила, да не би любовника ти да се е уволнилъ?

— Ахъ, госпожа и тримата се уволниха!

На изпитъ.

— Кое тѣло се нарича прозрачно?

— Това, презъ което може да се гледа.

— Кажи едно прозрачно тѣло.

— Ключалката г. учителю!

-- Нѣма хубава старость. Има само хубава младость.

Въ Германия (пишатъ вестницитѣ) една гореща вълна повдигнала даже температурата на речната вода, която достигнала 39° градуса.

На всички се стори, че това е една дърта лжжа, обаче г-нъ Молловъ по най-несъмненъ начинъ доказа, че самъ лично е билъ попаренъ отъ такава една струя.

Обаче мнозинството не повѣрва, набеди го за еретикъ и рече да го изгори вързанъ за сухото дърво, което той толкова полива, но безрезултатно!

Две антрефилета въ вестника

и една красива дама.

(П. Хензелъ)

Съ равномѣрна скорость пжтуваше вечерния бързъ влакъ между Буда-Пеща и Бѣлградъ, презъ една мълчалива и скучна нощь! Стъклата на прозорцитѣ тихичко потракваха. Почти всички купета бѣха потънали въ полумракъ и тишина. Едни отъ пжтницитѣ вече спѣха, а други, които сънътъ не искаше да споходи, убиваха скуката съ вестници и списания.

Хенри Монеръ сжщо прелистваше различни списания и на всѣкжде почти, той откриваше ужасното обявление, чиито букви непрекжснато танцуваха и разрастваха до невѣроятна голѣмина предъ очитѣ му: „Откритъ — по следире. Цѣли месечни приготовления направиха кражбата почти безъ рискъ. Още малко и той щеше да стигне цельта; още малко и той щеше да прекара чантата съ скжпоценноститѣ на своитѣ приятели извънъ границата.

Очакваше го голѣмо възнаграждение. И ето, бѣ ли това резултатъ отъ необмислена постжпка или пъкъ издайничество?

— Тѣ бѣха вече по петитѣ му а може би и знаеха, че пжтува съ тоя влакъ.

При всѣко преминаване на кондуктора той идваше въ ужасъ. По никой начинъ той не би могълъ да се отърве — надъ него на мрежата лежевърждаваха престжплението му и...

Но все пакъ, глупаво е да се страхува толкова много. Наистина при опасность той би могълъ да хвърли книжката пъкъ и самата чанта презъ прозореца, но това би било егоизмъ спрѣмо другаритѣ, пъкъ и кой би го повѣрвалъ и следъ това...

Срещу него въ купето, мълчаливо седеше млада и красива жена. Красота каквато Хенри рѣдко е срещалъ до сега; тя притежаваше елегантность и сигурность на дама отъ висшето общество, която е навикнала на самостоятелность и пжтуване.

Тѣ бѣха вече размѣнили нѣколко необходими думи. Отъ време на време, обаче, нейниятъ погледъ се плъзгаше върху него. Тоя погледъ го омагьосваше и караше да запрежнитѣ години, когато седналъ спокоенъ въ купето се носѣше къмъ кжщи, или другаде, кждето го очакваше весела и приятна ваканция! Ако тогава случайно се срещаше съ нѣкоя дама, нѣкое красиво момиче, то думитѣ му свободно и непринудено излизаха изъ устата, а следъ това, понѣкога, се зачизваха и цѣли седмици на веселие, светлина и радость. Но това бѣше преминало вече. Отдавна, много отдавна!

А не бѣше ли вече възможно всичко това? Не можеше ли той да скжса съ сегашния животъ и да започне новъ? Но това е твърде глупаво да се мисли. Нима нѣма да бжде достатъченъ само споменътъ че за нѣколко часа той се е отказалъ отъ действителностьта и се е постаралъ да бжде галантенъ плененъ отъ може поне за нѣколко часа да се забрави и освенъ страхъ и бързина да почувствува и изживѣе единъ другъ животъ?

Но не, да не мечтае за това, да не се разсѣйва! Наистина, младата дама не ще се сърди ако той се опита да направи пжтуването малко по-приятно и разнообразно, но какво полза отъ това? За една среща и дума не може да става — може би на следната станция още той ще бжде заловенъ. Отъ сждбата нѣма избѣгване! Но защо пъкъ и да се предварително отчайваме!

Хари Монтеръ си затвори очитѣ, за да защити и сърцето и разума — не му оставаше нищо друго да прави освенъ да чака. Да чака краятъ на всичкиятъ този ужасъ.

Изведнажъ... той се срещна Дамата, съ разчорлени коседаше съ твърдъ и остъръ погледъ. Кжси и остри бѣха нейнитѣ думи: „Господине, имайте добрината да ми дадете вашето портмоне! Ще чета до три Ако до тогава не го получа то ще спра влака. Никой не ще се усъмни въ това, че сте ме нападнали Изберете — желаете ли да ви арестуватъ или пъкъ желаете да ... дама.

— „Едно... две...

Изведнажъ мислитѣ защракаха изъ главата му и съ нечувана бързина и прецизность На това го научи твърдото училище на живота!

Първата му мисъль бѣ: „Господи, колко е красива така!" Заведнажъ я смени друга: „Нима всичкиятъ му трудъ до сега трѣбва да се разбие и пропадне за тая баналность. Неизразимо горчиво чувство го ... представи: полиция, прегледъ, арестъ...

Безмилостно усмихващитѣ се устни на жената се сбраха за да изрекатъ и последната дума.

— Той скочи и едновременно съ това дръпна ржката й която бѣ хванала внезапната спирка — почувствува се едно разклащане въ влака, скърцайки спирачкитѣ действуваха ...

Влакътъ забавяше вече хода си. И до като жената го гледаше изумена, не можейки още да обхване тоя нечаканъ обратъ, той грабне ржчната си чантичка отъ мрежата, отвори вратата, поклони й съ дълбоко учтивъ тонъ й каза: Съжелявамъ тъй много, госпожо!

... Когато влакътъ спрѣ той беше изчезналъ, вече нѣкжде въ тъмнината ...

... всѣко купе, съ не по... такова имъ отвръщаха ... витѣ пжтници...

Три деня следъ тая случка Хенри Монеръ, седеше ... но кафене и четейки вестници се натъкна на следното антрефиле: По една случайность полицията е успѣла да арестува известната мошеничка Сомльова, въ бързия влакъ Белградъ — Буда Пеща ... спрѣнъ чрезъ ... ачка отъ единъ непознатъ При щателното претърсване била открита дълго търсената която, ако се сжди по разтворенитѣ врати на купето, се готвѣла да бѣга..."

Замислено съ една дълбока бръчка на челото той остави вестника на масата...

Реклами се приематъ въ „ЗАРЯ"